

GOŁOSZYJCA (1) sb m

N sg gołoszyjca.

Sł stp brak, Cn s.v. gołota, Linde bez cytatu.

Człowiek ubogi, najmujący się do służby; włóczęga; hultaj; w nomenklaturze prawniczej: człowiek nieosiadły; *capite census, sine censu homo, cui non est nummus, cui nihil est nisi una lingua, qui abiurat si quid creditum est* Cn: Vrzędnikiem/ Włodářzem/ Kárbarzem/ áni żadnym Przyštáwem nie ma byđz gołofzyicá/ iedno dobry gołpodarz łobie *GostGosp* 150.

Synonimy: hultaj, nieosiadły, obłomek, odartus, palipiecek, sługa, ubogi.

Cf GOŁEK, GOŁOMĄD, GOŁOMĘDKA, **GOŁOTA**

ZZa